

Flyšový vývoj zaujímá z celého moravsko-slezského paleozoika největší plochu nejen na dnešním povrchu, ale i pod mezozoickými a terciárními sedimenty vnějších Karpat.

Flyšem Nízkého Jeseníku se naposled zabýval Kumpera (1983). Od doby, kdy byla tato práce předložena do tisku, bylo dosaženo nových výsledků ve výzkumu Nízkého Jeseníku. Kumpera se zabýval hlavně biostratigrafií, makroskopickou litologií a tektonikou. Popisuje vztah proterozoického podkladu k sedimentaci, vulkanismu a tektonice (kry s různou mobilitou, synsedimentární zlomy). Mobilita starého podkladu byla na západě Jeseníků silnější než na východě. Tomu odpovídá též faciálně litogický vývoj sedimentů i vulkanismu. Flyšový vývoj měl začít ve většině pánve současně ve spodním visé. Neřeší otázku vzniku pánve, postavení vulkanismu ani ukončení tectogeneze.

Čistě sedimentologickou studii souvrství andělskohorského a hornobenešovského uveřejnil Kukul (1980). O tuto studii se opírám při řešení západní části Nízkého Jeseníku.

Ve východní části Nízkého Jeseníku byla petrograficky zpracována jen některá území nebo problémy (Maštera, Zapletal). Velkou část území jsem sám nebo s kolektivem spolupracovníků zmapoval v měřítku 1 : 25 000.